

כשסקוטי מנסה לחזור

כאילו לא די לו לסגן שר-הבריאות יצחק רפאל בצרות שמביא עליו משפט שפיגל מצד אחד והמפלגה הליבראלית מצד שני, והנה נפתחה נגדו חזית חדשה ודווקא במבצרו, ב"היכל שלמה". לא מכבר השיא רפאל את בנו, שילה רפאל (21) לנכדתו של רבה המנוח של פתח-תקווה, הרב יעקב כ"ץ. החתונה התקיימה בשעה טובה ומוצלחת, אבל בכך עדיין לא הגיע אל המנוחה. מס' תבר שד"ר צבי הרכבי, מנהל הספרייה של "היכל שלמה", זוקף לזכותו את נשואי בנו של רפאל. הוא טוען כי הוא שידך בין שני בני-הזוג ובעבור מעשה טוב זה מגיע לו נתח בעונה. ידידיו מספרים שכסום של 10 אלפים ל"י, דמי שדכנות, יספק אותו בהחלט. אלא ש"יצחק רפאל, משום מה, מסרב להכיר בזכות זו. * * * מי אמר שהסקוטים הם קמצנים? אם לשפוט לפי זרי השור שנים הענקיים המגיעים מלונדון בקביונות, אחת לשבוע, לדירתה של העתונאית סילבי קשת, הרי שההיפך הוא הנכון. לידידיה, הלוחצים עליה לגלות את זהות המעריץ האלמוני, משיבה סילבי בחיוך מיסתורי. השבוע התברר שהפרחים נועדו לפלס את דרכו של אציל סקוטי, אותו הכירה בביקורה האחרון בלונדון, אל ליבה של סילבי. * * * מתנת הנשואין שנעשה ביותר לי ליבו של שמואל אומני, כוכב "אשת הגיבור", שנשא השבוע את שרה כ"ץ לאשה, היה גביע כסף, הנקרא בשם "גביע הנשואין החיפאיי". הגביע הוגש בזמנו לראשון מבין חברות חניכי המח' נותי-העולים, שאומני נימנה עליהם, ש"התחתן. במשך השנים הועבר מיד ליד, מזוג נשוי לזוג המתחתן, עד שהגיע ל"אומני.

רק שבועיים של חופש

והסוהרים, שליבם נמס למראה הרומן ב"אויקים, הניחו לעיתים לאסיר ולנערתו להתייחד. אהה, שהיא תופרת במקצועה, נתקלה ב"התנגדות משפחתה לרומן, שבמשך שנים נחשב לחסר-סיכויים. כיוון שאקשטיין נדון למאסר-עולם. לעומת זאת התיידדה עם משפחתו של זאב, עברה לגור בדירתם. במשך שנים חסכה ממשכורתה. "חסכתי למען זאב, כדי שאוכל להעניק לו את מה שהפסיד ב"תקופת מאסרו". הסבירה. אורח כבוד בחתונתו של אקשטיין, הער-

זאב אקשטיין היה אדם חופשי רק ב"משך שבועיים. עוד בטרם הספיק לנשום כיאות את אהיר החופש, אחרי שבע שנות מאסר בעון השתתפות ברצח ד"ר ישראל קסטנר, שם אקשטיין על ידיו אויקים חדשים. הפעם מרצונו החופשי. הוא נשא לי עצמו אשה. בפתח בית-הכנסת איחד שיבת-ציון ב"רחוב בני-הודיה, שם נערך השבוע טקס נישואיו, אפשר היה לראות את אקשטיין בן ה"30, לבוש בחליפה שחורה, צוהל ומאשר, לנחץ בהתלהבות את ידיו של כל אחד מ'

אקשטיין ורעייתו תחת החופה, בין אביו ואמה

בד עתה ככורך בבית-הדפוס של אביו, היה חברו למאסר, דן שמר, שבא בלחית אמו ואחותו. אשתו של שמר נעדרה מהטקס, כיוון שהיה עליה להופיע בקינצרט עם ה"תזמורת הפילהרמונית. אורח אחר שנעדר, היה יוסף מנקס, האדם השלישי של ה"פרשה. כאשר נשאל שמר, מדוע לא בא מנקס לתחנה, הפליט בחיוך: "מי זה מנקס? זה סתם אחד שישב בחינם. את העבודה עשינו רק אנחנו."

200 המוזמנים, שחלק גדול מהם היו סוהריו בכלא תל-מונד. זאב נשא לאשה את אנונה רוזנר, גרושה המבוגרת ממנו בארבע שנים. היא נישאה בהיותה בת 19 לרקדן, כננו התגרשה אחרי שישה חודשים. אולם סיפור אהבתה לאקשטיין הוא שונה לחלוטין. היא הכירה אותו עוד לפני מעצרו ולמרות הרשעתו, לא הצטנן להט אהבתה. היא שמרה לו אמונים בכל תקופת ישיבתו בכלא. אחת לשבוע היתה מבקרת אותו בכלא בלחיית הוריו,

אין סבלנות לנשים

מלון שרתון. בשעה שתיים אחר-הצות, וכש"תצאי בבוקר, הדעי מה דעתי על אהבה!" לא מתחשק לו עוד ילדים? "יש לי ארבע נשים בבית וזה בדיוק מה שאדם זקוק לו כדי להיות רגוע!" ומה עם הנשים המקומיות? "אינני עושה עבודת מחקר בסוציולוגיה

כל אימת שזמר צרפתי ידוע נותח בישראל, ניתן לחשוב שזוהי מדינה חסרת גבי רים. מין התרגשות מורה תוקפת שכרת שלמות של נשים ישראליות משתוננים ב"תזיהים, עד שאותו זמר מרגיש את עצמו שקט ובטוח רק כשהוא ניצב על הבמה, לבד. כדי להאמין במה שמספרים על ז'אק בראל, הזמר הבלגי המשאיר עתה צלקות בליבותיהן של הנשים הילדות, ועל כך שהוא אינו כמו כולם, צריך לפגוש אותו אישית, פנים אל פנים. הוא אינו מעמיד פנים ואינו משחק את הכוכב-משותף-ההצלחה השומר עימו באמתות תת תשובה לכל שאלה. הוא פשוט מבהיר שכאשר התחתן לפני 13 שנים עם נערה בשם תרו, אותה הכיר בחנוכה-ניצור, וש"ילדה לו מאז שלוש בנות — הוא התחתן לזה. אז לא צריך להתפלא אם הוא קצת תיך פני בנושא הזה ששמו נשים. על כל שאלה שהוצגה בפניו, חשב בראל כמה שניות, לפני שהשיב. מה זו אשה? "אשה זו חיה ששואלת כל הזמן שאלות!" מה היא כחפש אצל אשה? "את זה! אין לי סבלנות לנשים בכלל. אין הרבה נשים. יש נמכות." אם כך, מה דעתו על אהבה? "בואי לחורי אחרי ההופעה, תדר 422 ב'

סוער וגבה גלים

החזאי המשפחתי מנבא לנו סערה בים. לפחות באותו חלק של הים השייך לחיל-הים. זהו סיפור עם מיסר-השכל המוכיח שימאי, גם כשהוא הופך לעכבריבשה, נש"אר תמיד קשור לים. קצין גבוה בחיל-הים לשעבר, שקיבל גיוב יבשתי אורחי מובהק אחרי שהשתחרר מ"צה"ל, לא יכול היה להיפרד מן הים. ואם לא היה ביכולתו להיות קשור לים ממש, הוא התקשר לאשתו של ימאי אחר, אף הוא בדרגת קצונה ופיקוד על אוניה. כתוצאה מכך הוא עומד להתגרש מאשתו, אם שני ילדיו, ולשאת את אשת ידיו. כמובן רק אחרי שגם היא תקבל את הגט.

אם לא רואים בזמן האחרון את פוקה הירש, הרוץ וזואן הניצחי של החברה התל-אביבית, הרי זה לא משום שהוא פרש מן התפקיד. זהו רק משבר זמני. סופר-סוף היה לו רומן בו הלב שנשבר היה דוקא ליבו שלו. עד שיחלים הוא מסתגר בדירת הרחוקים שלו ומנסה ללמוד לקח מהרומנים שבספרים.

בעיה עדינה

מה תעשה האשה התרבותית והמנוסה, כאשר יקרה הנרוע מכל. ואהוב-ליבה יחזיר את חייו לבוראו, דווקא במצב שאינו אומר כליכך קדושה? זו היא בעיה עדינה ונדירה. לפני שנים מספר נפטרה אישיות ציבורית ישראלית ידועה מאוד, שעה שהיתה במצב מעין זה, שהשתיקה והמסתור יפים לו. מה עשתה ידיתה, אשת-חברה ידועה? אחרי כמה ידעות של הלם, מיהרה להזעיק כמה מידידיה ה"קרובים ביותר ויחד עימם בימה מסיבה שכאלו נערכה אותו ערב בדירתה. לאחר מכן סילפנה האשה לבית-החולים, מטרה שאדם מסוים לקה בהתקפלב ב"שעת המסיבה, הועיקה אמבולנס. למחרת התפרסם ברבים כי אותה אישיות נפטרה בבית-החולים כתוצאה משבץ-הלב.

עד היום מאמינים רוב מכריע של האיש כי אכן מת על ערש-דווי. במקרה אחר, ש"אירע אף הוא לפני מספר שנים, נפטר בעל עסק בידורי במצב שהיה מעורר לבסח את קנאת אשתו. אולם כיוון שהאיש היה שתיין מועד, לא היה הביוס כה קשה. ידידיו של האיש, שהביאו את הידיעה המעציבה אל אשתו, סיפרו לה כי היו עדים לכך ששתה לשכרה ומת משבץ הלב. השבוע חזר אותו מקרה מצער ונישנה. הפעם זה אירע בגבעתיים. אשת-עסקים מסוימת, גרושה לפי מצבה המשפחתי, הזמינה את מגן-דודי-אדום במטרה כי חולה-אנוש נמצא בדירתה. כאשר הגיעו אנשי העזרה הרואטונה למקום, הם הודיעו לגברת כי לי צערם טענה בכתובת. היה עליה להזמין את אנשי החברה-קדישא. אולם כיוון שהם גילו כי האיש נפטר כבר מזה מספר שעות, נמ"סר העניין לטיפוליה של המשפחה. החקירה גילתה כי אותן שעות שחלפו מאז נפטר האיש ועד לקריאת העזרה, היו דרושות לגברת להביא את בתה הביתה על"מנת שתעזור לה להלבשת האורח ששבק"חיים בחדרה. לא היה נעים לה כלפי מש"פחתו. הוא היה אדם נשוי.

ז'אק בראל